

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 701/2025-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], Ústav na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody, Hlboká cesta 21, Žilina, proti postupu Okresného súdu Liptovský Mikuláš v konaní sp. zn. 7T/49/2025 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 17. novembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho práva na spravodlivý proces a práva na obhajobu postupom okresného súdu v konaní označenom v záhlaví tohto uznesenia. Žiada, aby ústavný súd pozastavil rozhodovanie v jeho označenej trestnej veci, prípadne, aby bolo predmetné trestné stíhanie zastavené. Sťažovateľ žiada aj o ustanovenie právneho zástupcu.

2. Svoju ústavnú sťažnosť sťažovateľ doplnil štyrmi podaniami doručенými ústavnému súdu 28. novembra 2025. Dve z uvedených podaní predstavujú doplnenie argumentácie už prednesenej v ústavnej sťažnosti a ostatnými dvomi podaniami označenými ako „Dovolanie“ sťažovateľ požaduje zjednanie nápravy od Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to na podklade argumentácie obdobnej v porovnaní s dôvodmi ústavnej sťažnosti.

II.

Skutkové východiská a sťažnostná argumentácia

3. Sťažovateľ je obžalovaný v trestnom konaní vedenom na okresnom súde (podozrenie zo spáchania výtržníctva a krádeže). Tvrdí, že sa k nemu v jeho veci konajúci sudca správal nepríjemne, vyvolal v ňom strach a dôvodnú obavu o život, keďže ho ponižoval a zosmiešňoval.

Preto je sťažovateľ presvedčený, že v trestnom konaní proti nemu vedenom nebude rešpektované jeho právo na spravodlivý proces.

4. Pre svoje obavy sa sťažovateľ obrátil na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky, ktorá jeho podanie postúpila všeobecným súdom. Tie podanie vyhodnotili ako sťažnosť, ktorú Krajský súd v Žiline pod sp. zn. 2Nto/5/2025 ako založenú na nepodložených tvrdeniach zamietol.

5. Sťažovateľovo právo na spravodlivý proces malo byť obdobným spôsobom porušované aj 8. októbra 2025 pri rozhodovaní okresného súdu o väzbe.

6. Podľa sťažovateľa malo byť porušené aj jeho právo na obhajobu, keďže jeho obhajca nepodal sťažnosť proti uzneseniu okresného súdu z 29. septembra 2025 o prijatí obžaloby. Právo na obhajobu bolo porušené aj postupom okresného súdu, ktorý sťažovateľovi 8. októbra 2025 neumožnil poradu s obhajcom.

7. Napokon sťažovateľ nesúhlasí ani s právnou kvalifikáciou jeho skutku.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Dve podania doručené ústavnému súdu 28. novembra 2025 a označené ako „*Dovolanie*“ ústavný súd nemohol zahrnúť do rozsahu a dôvodov ústavnej sťažnosti, keďže rozhodovanie o dovolaní patrí v zmysle Trestného poriadku do právomoci Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Ak by uvedené podania boli ústavnému súdu doručené ako samostatné podania, bolo by nutné ich odložiť postupom podľa § 53 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), keďže v jednote ich formy a obsahu ich nemožno kvalifikovať ako návrh na začatie konania pred ústavným súdom.

9. Zvyšné podania sťažovateľa ústavný súd v zmysle § 39 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyhodnotil ako ústavnú sťažnosť, pretože v nich sťažovateľ zrozumiteľne argumentuje porušením jeho základných práv a slobôd.

10. Sťažovateľ však k ústavnej sťažnosti nepriložil žiadne dôkazy o ním tvrdených zásahoch do jeho práv, hoci mu to zákon o ústavnom súde v § 123 ods. 3 ukladá. Nesformuloval ani návrh na rozhodnutie vo veci samej (akého rozhodnutia sa domáha) zodpovedajúci povinným obsahovým náležitostiam ústavnej sťažnosti v zmysle § 123 ods. 1 písm. a) – c) zákona o ústavnom súde, čo mu taktiež zákon o ústavnom súde v § 43 ods. 1 ukladá. Argumentácia sťažovateľa je útržkovitá, chýba v nej súvislá skutková a právna línia. Nepriloženie dôkazov o tvrdených zásahoch neumožňuje náležitú objektivizáciu subjektívne ladených námietok sťažovateľa.

11. Ústavnému súdu zákon o ústavnom súde v § 56 ods. 3 umožňuje vyzvať navrhovateľa na odstránenie nedostatkov jeho návrhu na začatie konania. V prípade sťažovateľa však ústavný súd k výzve nepristúpil, pretože aj v prípade odstránenia všetkých v predchádzajúcom odseku popísaných nedostatkov ústavnej sťažnosti by bolo nevyhnutné ju odmietnuť pre neprípustnosť podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Trestné konanie, v ktorom je sťažovateľ obžalovaný, totiž podľa jeho vlastných tvrdení prebieha ešte len na prvom stupni. Vzhľadom na uvedené štádium je zrejmé, že trestné konanie nie je ukončené, čím sa sťažovateľovi otvára priestor na využitie jeho procesných práv garantovaných mu Trestným

poriadkom vrátane práva podávať riadne aj mimoriadne opravné prostriedky. Neukončený trestný proces ústavnému súdu nedovoľuje aktivovať jeho prieskum zameraný na ochranu základných práv a slobôd sťažovateľa, pretože právomoc ústavného súdu podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je založená na princípe subsidiarity vo vzťahu k právomoci všeobecných súdov, resp. iných orgánov verejnej moci. V sťažovateľovom prípade to znamená, že sa na ústavný súd bude môcť obrátiť až v prípade využitia všetkých dostupných prostriedkov nápravy poskytnutých mu zákonom (Trestným poriadkom) a po definitívnom skončení voči nemu vedeného trestného konania.

12. Keďže ústavný súd nevyzval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov jeho ústavnej sťažnosti, odmietol ju podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu absencie zákonom ustanovených náležitostí (bod 8 tohto uznesenia).

13. Odmietnutie ústavnej sťažnosti vedie ústavný súd k záveru, že v danom prípade ide zo strany sťažovateľa o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (§ 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Pretože nebol splnený jeden zo zákonných predpokladov ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd nevyhovel bez toho, aby pokračoval v procese skúmania jeho osobných, majetkových a zárobkových pomerov na účel rozhodovania o jeho žiadosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. decembra 2025

Robert Šorl
predseda senátu